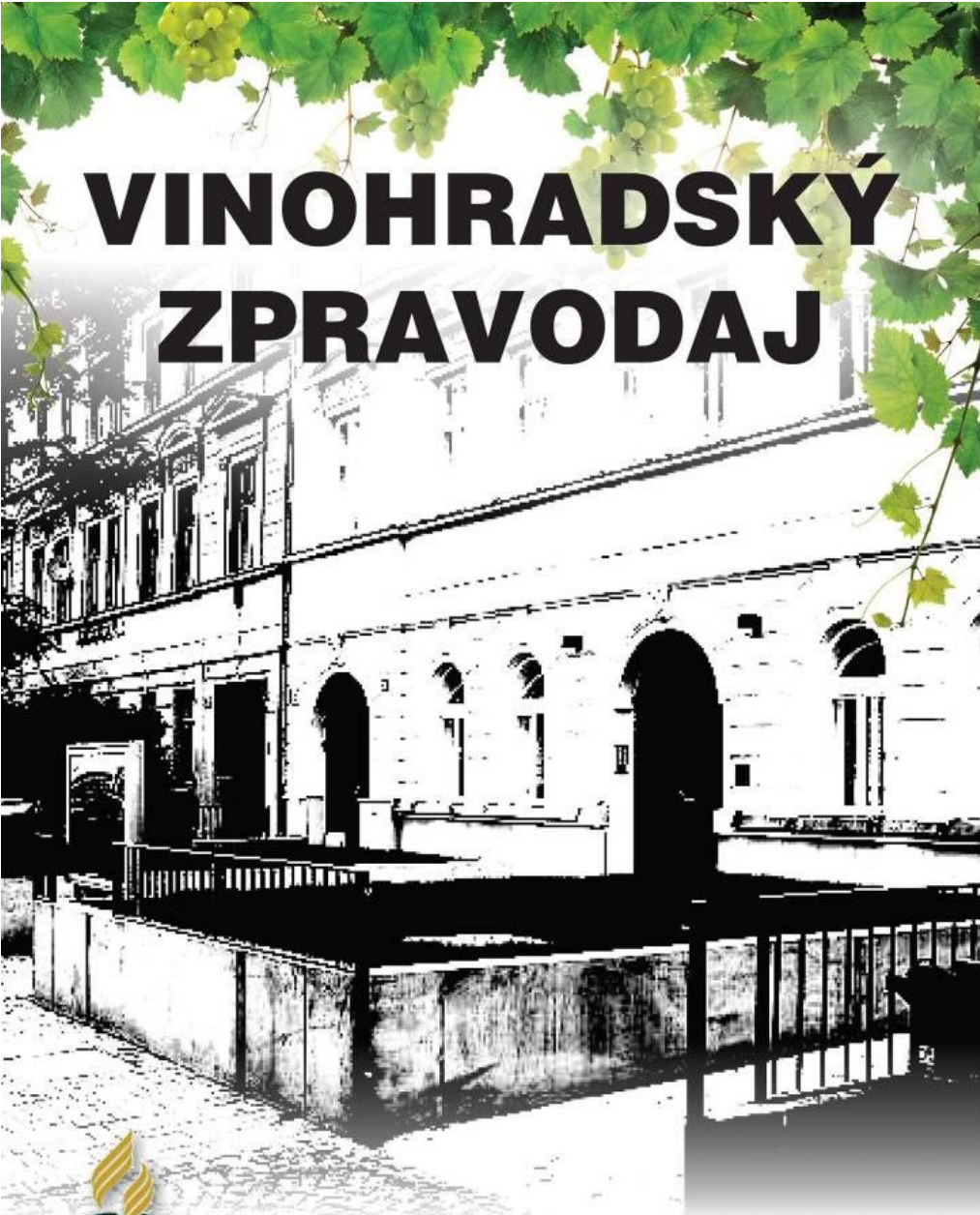

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

14. 4. 2012

15/2012

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

14. dubna 2012

9.30 – 10.30	Sobotní škola <i>uvádí Martásková Libuše</i>
	Společná píseň č. 221 a modlitba Sobotní škola v malých skupinách Sbírka na misijní projekty CASD Společná píseň č. 328 a modlitba
10.30 – 10.45	Přestávka
10.45 – 12.00	Bohoslužba s kázáním <i>uvádí Fuksa Josef</i>
	Varhanní preludium: <i>Špinarová Eva</i> Společná píseň č. 266 Sborová oznámení Introit: Dt 6,4-6 Společná píseň č. 140 Přímlovná modlitba: <i>Králová Jarmila</i> Píseň pěveckého sboru Čtení z Bible – Gal 4,21-31 : <i>Martásková Libuše</i> Modlitba před kázáním: <i>Vozanka Petr</i> Kázání – Lukeš Jiří <i>„Život pod zákonem, nebo ve svobodě?“</i> Ztišení po kázání: <i>Vlachová Andrea</i> Společná píseň č. 13 Modlitba: <i>Lukeš Jiří</i> Sbírka pro potřeby sboru Poslání: Gal 4,31 - 5,1 Společná píseň č. 280 Varhanní preludium
14.00	Odpolední shromáždění s kázáním – <i>Krejzová J.</i>
15.30	Modlitební setkání

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Jiří Lukeš, učitel Nového zákona z Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy.
2. Zkouška sborového zpěvu proběhne 15 minut po skončení dopolední bohoslužby.
3. Příští sobotu dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Radomír Jonczy. Po dopoledním shromáždění se uskuteční členské shromáždění. Prosíme členy sboru, aby si na toto setkání udělali čas.
4. Společenské centrum v nejbližších dnech nabízí:
 - V úterý, 17. 4., v 19 hodin jste zváni na v pořadí již druhou přednášku z cyklu „Když si lidé hrají na Boha“. Prof. RNDr. Vladimír Král v ní bude hovořit o genetické modifikaci organismů.

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

0,- Kč Sbírka pro misijní účely CASD (sbírka neproběhla)

4 444,- Kč* Sbírka pro potřeby našeho sboru

*tj. 55,55 % z částky potřebné na nejnutnější výdaje provozu sboru

Od začátku roku se vybralo 103 339,- Kč, tj. 92,27 % z částky potřebné pro nejnutnější výdaje provozu sboru.

NĚST KRISTŮV KŘÍŽ

Mk 15, 16-22

Pak ho vyvedli ven, aby ho ukřižovali. Cestou přinutili nějakého Šimona z Kyrény, otce Alexandrova a Rufova, který šel z pole, aby mu nesl kříž. A přivedli ho na místo zvané Golgota, což v překladu znamená „lebka“.

Kázání z velikonoční bohoslužby 7. dubna 2012 – br. Radomír Jonczy

I. Kdo byl Šimon z Kyrény?

Šimon z Kyrény...Pozastavili jste se už také někdy nad tím, kdo to vlastně byl? Proč ho přinutili, aby nesl Kristův kříž? Proč vybrali právě jeho? Musel se jejich příkazu vůbec podřídit? Co se mu asi tak v tu chvíli honilo hlavou? Z evangelijního vyprávění se dozvídáme, že Šimon byl z Kyrény, tedy z dnešní Libye v severní Africe. Co pohledával v Jeruzalémě?

Možná jste si v textu všimli letmé zmínky o tom, že právě šel z pole. Šlo o zemědělce, který právě nechal práce a vydal se do města, aby se podíval na právě probíhající popravu? To sotva. O velikonočních svátcích přece v Izraeli nikdo pracovat nesměl.

Už staří křesťanští vykladači považovali Šimona za jednoho z mnoha diasporních, tedy mimo Izrael bydlících Židů, kteří se (v souladu s ustanovením Tóry), museli každoročně vypravit do Jeruzaléma, aby zde spolu s ostatními židovskými soukmenovci oslavili největší židovský svátek zvaný Pesach, po našem velikonoce.

Proč však Šimon „šel z pole“? Řecký termín „agros“ je možno přeložit nejenom jako „pole“, ale i jako „venkov“. Historik Josefus Flavius se v jedné ze svých písemností zmiňuje o tom, že Jeruzalém v době konání velikonočních svátků díky poutníkům doslova praskal ve švech. Podle něj zde v té době pobývaly až dva miliony lidí. Odborníci sice tuto informaci vnímají jako nadsázku, ale ve městě muselo být doopravdy více lidí, než bylo schopno pojmout. Poutníci se tedy určitě museli ubytovávat i mimo město, na jeho periferii.

II. Jak Šimon ke kříži přišel?

Dá se tedy předpokládat, že Šimon právě přicházel ze svého venkovského nočního ležiště do Jeruzaléma, aby se zde jako diasporní Žid účastnil slavnostní velikonoční bohoslužby v chrámě. Když se chystal projít městskou branou, narazil na průvod čumilů, který na popraviště vyprovázel vězně odsouzené k smrti ukřižováním. Jeden z odsouzenců už pod křížem vážně vrávorál. Římský důstojník řídící popravu proto využil práva daného římským zákonem a přinutil jednoho z přihlížejících Židů, aby kříž nesl místo něho. Římany okupovaní Židé byli povinni takový příkaz splnit.

Nutno podotknout, že pravděpodobně nešlo o celý kříž. Ten by odsouzenec neunesl. Na popravišti stabilně stávaly kůly a odsouzenci si sem přinášeli jen příčné břevno (tzv. patibulum). I to však vážilo více než 40 – 60 kg, tedy zhruba jako pytel cementu. Není proto divu, že Ježíš pod tíhou takového břemene vrávorál. Byl už přece vyčerpaný předchozími výslechy, týráním, bičováním...

III. Ovlivnil Šimona Kristův kříž?

Šimon místo něj patibulum dovlékl až na popraviště. Tam na něj Ježíše za rozpražené ruce přibili a na vytáhli na kůl. Teprve v kombinaci kůlu s patibulem pak vzniknul „důmyslný“ popravčí nástroj ve tvaru kříže. Šimon zmíněný proces s největší pravděpodobností ještě pozoroval.

Podle evangelií Ježíšovo ukřižování na řadu lidí zapůsobilo velice silným dojmem. Vzpomínáte? I římský důstojník přece prohlásil, že Ježíš musel být Božím synem. Nebylo by tedy nic podivného na tom, kdyby Ježíšovo ukřižování přivedlo k přemýšlení také Šimona. Je docela možné, že se po popravě začal informovat o tom, čím že to kříž vlastně nesl a proč byl dotyčný muž popraven.

Staří křesťanští vykladači přišli už kdysi dávno s hypotézou, podle které se poselství o Ježíšově slavném vzkříšení nakonec dostalo i k Šimonovi. Jméno Šimon v překladu do češtiny znamená „slyšící“. Šimon skutečně mohl toto poselství uslyšet, přemýšlet o něm, propojit si jej se svými vlastními dojmy z ukřižování. Určitě musel mít stále před očima, že Ježíš celou tu dobu, co mu nesl kříž mlčel, nebědoval, nereptal, nelitoval se, neproklínal Boha, ani své katy. Naopak, ještě se za ně přimlouval a Bohu se navzdory všemu tomu utrpení odevzdal do rukou.

IV. Inspiroval Kristův kříž Šimonovy syny?

Oprávněnost této hypotézy potvrzuje i Markova zmínka o tom, že Šimon z Kyrény byl otcem nějakého Alexandra a Rufa. Evangelista nepocituje potřebu blíže vysvětlit, kdo ti dva vlastně byli. Jakoby vycházel z předpokladu, že je čtenáři jeho evangelia dobře znají. O jistém, v křesťanských kruzích známém Rufovi se v listu Římanům zmiňuje i apoštol Pavel: „Pozdravujte Rufa, vyvoleného v Pánu a jeho matku, která byla i mně matkou.“ (Ř 16,13)

Kdo ví, třeba Alexander a Rufus do povědomí křesťanské obce v době vzniku novozákonních spisů vstoupili právě díky tomu, že jejich otec Šimon kdysi nesl Kristův kříž. Možná, že se křesťany stali právě proto, že jim vyprávěl o tom, jakým dojmem na něj Ježíš zapůsobil. Nesení Kristova kříže může být pro naše okolí inspirativní.

V. Kristu mohu pomoci s jeho křížem

Proč tady o tom vyprávím. Nikdo z nás dnes už přece Ježíši s jeho křížem pomoci nemůže. Nemůže? Ale může. U posledního soudu jednou z úst Nejvyššího soudce jednou zazní: „Amen, amen pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z mých nepatrných trpících bratří, mně jste učinili.“ (Mt 25,40) Ježíš na sebe bere podobu trpících lidí, vstupuje nám do cesty a čeká, jak zareagujeme. Příkazuje: „Jedni druhých břemena neste!“ (Gal 6,2)

V souvislosti s podobenstvím o posledním soudu z 25. kapitoly Matoušova evangelia často řešíme problém, zda tomu či onomu bezdomovci do napřážené dlaně vložit či nevložit desetikačku. Ježíš zde však nehovoří o nějakých cizích lidech, ale o svých bratřích. A apoštol Pavel mu přitakává: „Čiňte dobře všem, nejvíce však domácím víry.“ (Gal 6,10). Ti zatím třeba ještě nerieší existenční problémy, ale potřebovali by naše přátelství, naše pozorné uši, vlídné slovo, laskavý úsměv, pochopení,

toleranci, odpuštění... Naše reakce na Ježíšův příkaz k nesení břemen našich bližních jednou u posledního soudu rozhodne o našem dalším osudu, přátelé. Láska k Bohu a k bližním je totiž znamením pravého Božího lidu nové smlouvy.

VI. Kříž je třeba nést až do konce

Ovšem pozor, přátelé. Šimon Ježíši v nesení jeho kříže sice chvíli bezesporu ulevil, v žádném případě jej ho však nezavazoval. Svůj kříž si Ježíš musel nést až do posledního dechu a kalich si vypít až do dna. Kříž byl jeho osudem.

Víra v Boha křesťana kříže nezavazuje. Naopak. Ten, koho ve víře následujeme, říká: „Vezmi kříž svůj a následuj mne.“ (Mt 16,24) „Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.“ (Lk 14,11) „Na světě soužení míti budete, ale doufejte, já jsem přemohl svět.“ (J 16,33) Nesení kříže k následování Krista prostě patří.

Před léty jeden z mých oblíbených kazatelů bratr Knot vyprávěl v jednom ze svých kázání ilustraci o poutnících, kteří úzkou stezkou putovali k novému Jeruzalému. Každý z nich na svých zádech vlékl těžký kříž. Cesta to pro nikoho z poutníků nebyla jednoduchá. Jeden z nich však pod tíhou svého kříže už doslova vrávorál a za ostatními značně zaostával. Začal se obávat, že nedojde. Když v tom mu na mysl přišla spásná myšlenka. Kříž shodil ze svých ramen a o malý kus jej zkrátil. Ostatní pak snadno a rychle dohonil. Najednou však zjistil, že zástup poutníků před ním zpomaluje tempo. Na cestě se totiž objevila překážka, propast, kterou bylo možno překlenout jen prostřednictvím křížů. A bylo po radosti. Velice brzy našemu důmyslnému poutníkovi došlo, že mu asi bude ten uříznutý kousek kříže chybět.

Profesor Heller, můj učitel z teologické fakulty, celá dlouhá léta vlékl na svých zádech kříž těžké nemoci. Znělo proto věrohodně, když říkal, že kříž je něco, co nás tajemně a podivuhodně sbližuje s Kristem a co nás staví na jeho cestu. Nikdy nezapomenu na to, jak zdůrazňoval, že odmítané utrpení ničí, ale přijímané proměňuje a vede vzhůru. Celý život prosil Boha, aby jako astmatik nemusel zemřít smrtí udušením. Jeho modlitba nebyla vyslyšena. Svým příkladem mně však, stejně jako Kristus, naučil, že víra křesťana kříže nezavazuje, ale pomáhá mu jej nést a dodává mu naději. Ježíšův příběh přece nevrcholí křížem, ale vzkříšením.

Amen.

DUCHOVNÍ ANTIDEPRESIVUM APOŠTOLA PAVLA

Kázání ze soboty 31. března 2012 – br. Mach Roman

Úvodem mi dovoluje připomenout jednu z charakteristik doby, ve které žijeme.

V USA se vážná deprese týká ¼ obyvatel (70 miliónů). Poslední dekády přinášejí v industrializovaném světě v tomto ohledu nárůst navzdory rozvoji antidepresiv.¹ Tento trend kopírují také ty rozvojové země, které budují ekonomiku západního stylu.²

V ostatních zemích třetího světa představuje výskyt deprese pouhý zlomek západních statistik. Jedinou známou skupinou obyvatel USA, kde se tato epidemie nevyskytuje, jsou Amish People (životní styl 18. století). Pro srovnání: výzkum 2000 osob kmene „Kaluli“ (New Guinea) po dobu téměř 10 let ukázal, že mezi těmito „lovci-sběrači“ je výskyt klinické deprese prakticky nulový (jeden případ). Považte: tvrdý život, drsné podmínky, žádné lékařské zabezpečení... a přece neznají depresi.³

Ale vraťme se do naší západní kultury (americké údaje). První zkušenost velké depresivní epizody se před 40 lety vyskytovala mezi 40. a 50. rokem věku. Dnes se posunula do 20. let věku; významné procento populace ji však prožije již během pozdního dětství či v dospívání.⁴

Není přehnané tvrdit, že v západním způsobu života je něco velmi špatné; žijeme v psychicky unavené době. Proto vás chci pozvat k duchovní cestě, kterou v jiné únavné době ukázal jiným, avšak rovněž utrápeným duším apoštol Pavel. Když jim napsal:

(Radujte se...) Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi (Fil 4:9), měl na mysli velmi specifickou vlastnost k naučení a napodobování. Pro porozumění se musíme vydat na malou procházku celým listem Filipským.

Pavlova situace

Patrně počátek 60. let; Pavel je římským vězněm „v okovech“. Jako místo jeho pobytu přichází v úvahu Efez, Caesarea, nebo dokonce Řím:

1:12-13 Chci však, bratři, abyste věděli, že mé postavení bylo spíše k prospěchu evangelia; vždyť to, že moje pouta jsou pro Krista, se stalo známým v celém praetoriu...

Praetorium – to je zajímavé slovíčko; mohlo označovat palác místního vládce (nádvoří). V Efezu místodržitelství palác nebyl. Pokud by byl Pavel vězněn v Caesareji, nacházel by se přímo v místodržitelství paláci, a bylo by tedy zvláštní takto výslovně zdůrazňovat tuto jednoduchou skutečnost. Pavel nám však naznačuje ještě něco:

4:22 Pozdravují vás všichni svatí, zvláště ti, kteří jsou z císařského domu.

Když k tomu přičteme ten fakt, že původnějším významem slovíčka *praetorium* byla „císařova elitní garda“ (tak také ČSP), smíme se domnívat, že Pavel je vězněn přímo v Římě – čtení Fil 1:12-13 pak dává velmi výrazný smysl: „díky tomu, že jsem

vězněm, už vědí i císařovi pretoriáni, že jsem zde kvůli Kristu..." To je přece typický apoštol Pavel: prvotní prioritou je evangelium, a o tom se - považte - hovoří už i v císařově domě⁵ – kde už jsou také spolubratři ve víře. (Evangelium začíná prostupovat impériem...).

Dopis přátelství⁶

Řecko-římská kultura Pavlovy doby znala nejméně dvě desítky typů dopisů. Nejznámějším z nich byl tzv. „přátelský typ“, ke kterému patřily také rodinné dopisy.

List Filipským nepatří mezi Pavlovy polemické nebo apologetické listy. Formálně i obsahově nese prvky „dopisu přátelství“. To je čitelné z typu a pořadí jeho jednotlivých částí stejně jako z konkrétních výroků v něm. Tím nechci naznačit, že v ostatních Pavlových epištolách není přítomen osobní vztah k adresátům. Zde však jde o něco specifického: Pavel informuje Filipské o svých záležitostech, hovoří k jejich záležitostem, vyjadřuje opakovaně náklonnost a vzájemnost (partnerství ve službě evangelia) a připojuje povzbuzení/napomenutí. A co více:

1:3-4 Děkuji svému Bohu při každé vzpomínce na vás a vždy v každé své modlitbě za vás všechny prosím s radostí...

4:1 Moji bratři, které miluji a po nichž toužím, jste mou radostí a slávou...

V závěru listu: poděkování za jejich dary - 4:10 Velmi jsem se v Pánu zaradoval, že již zase rozkvetla vaše péče o mne.

Pavel se z Filipských raduje a je příjemcem jejich obětavé pomoci, to hlavní však spočívá jinde:

1:7-8 Jak v mých poutech, tak při obhajobě a utvrzování evangelia jste vy všichni se mnou spoluúčastníky milosti.

Fil 1:29-30 Neboť vám je z milosti pro Krista dáno, abyste nejen v něj věřili, ale i pro něho trpěli; vedete týž zápas, jaký jste při mně viděli a o jakém nyní slyšíte.

Naše čtení tohoto listu se změní, když si uvědomíme, že Pavel a jeho Filipští prožívají velmi podobné zápasy – a že v nich vítězí. Obě strany nesou evangelium a prožívají proto nesnáze z rukou oponentů. Pavel o Filipských svědčí také jinde:

2 Kor 8:1-2 Oznamujeme vám, bratři, Boží milost, která byla dána sborům v Makedonii: Ve veliké zkoušce soužením se rozhojnila jejich překypující radost a jejich hluboká chudoba do bohatství štědrosti.

I zde nacházíme typickou kombinaci z listu Filipským: radost navzdory soužení, štědrost navzdory chudobě; zmiňované soužení mohlo mít i podobu mučednictví; Pavlův list leccos naznačuje. Filipští žijí „uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného“ (2:15), jejich „občanství je v nebesích“ (3:20), a Pavel se chce ujistit o tom, že „pevně stojí v jednom Duchu, jako jedna duše zápasí ve víře evangelia“ (1:27).

Kontext: Město Filippi bylo tehdy velmi pro-římské; za svou existenci v podobě římské kolonie vděčilo zvláštní milosti prvního římského císaře. Proto věnovalo zvláštní pozornost autoritě a kultu císaře; nejvíce mezi východními provinciemi. Nero byl nazýván „pánem a spasitelem“; každá veřejná událost byla zároveň spojena s poctami císaři. Jestliže filipští věřící vyznávali odlišného „Pána a Spasitele“ a odlišné „občanství“, ocitali se opakovaně pod tlakem svých pohanských spoluobčanů.⁷

(Vedle toho Pavel zmiňuje také určitý vnitřní neklid).

Pavel a filipští jsou tedy spolubojovníky a spolutrpitelem pro evangelium; odtud ona blízkost a souznění, odtud onen dialog mezi přáteli; odtud také Pavlova radost z nich samých.

Radost⁸

Linii radosti nelze v listu Filipským ani přehlédnout, ani obejít. *Radost, radovat se* – tato slovní skupina se v listu objeví 16x; Pavel postupně vyjádří svou radost z adresátů (1:4), z toho, že Kristus je zvěstován (1:18), i kdyby měl nakonec on sám zemřít, raduje se spolu s nimi (2:17-18), přeje si, aby tato radost byla naplněna jejich shodným smýšlením v Kristu (2:1-2).

Rád bych ale, abychom zde společně postřehli ještě jednu velmi důležitou linku. Pavel se nachází (již po nějaký čas) ve vězení. S filipskými tento boj blízce sdílí, neboť i oni opakovaně trpí pro evangelium. Je možné, že věznění bude zakončeno popravou:

(2:17-18 *Ale i kdybych byl obětován při oběti a bohoslužbě vaší víry, raduji a spoluraduji se s vámi se všemi; a stejně i vy se radujte a spoluradujte se mnou.*)

Pavel svým spolubojovníkům evangelia od počátku předkládá určitý příklad. Je ve vězení, ale raduje se, protože to slouží evangeliu; hrozí mu smrt, ale raduje se; také oni zápasí, ale mají se radovat:

3:1 *A tak, bratři moji, radujte se v Pánu. Psáti vám stále totéž mně není zatěžko a vám to bude oporou.* (ČEP)

Když to shrneme, *Pavel svým přátelům ve Filipech opakovaně ukazuje, jak ve své tísnivé situaci stále znovu reaguje, a apeluje na ně, aby konali jako on.* V této logice pak zaznívá ona výzva „*Radujte se v Pánu vždycky*“ (4:4) a „*Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.*“ (4:9).

(Všimněte si: „Bůh pokoje“ – to je paradigma, jako Janovo „Bůh láska jest“...)

Pavel zde tedy vyzývá: konejte to, čemu jste se *naučili*. Skutečnost, že se jedná o vlastnost či reakci „naučenou“ pak zaznívá i dále:

4:11-13 Pavel děkuje za dary a dodává: 11 *To neříkám z nouze; jsem naučen být soběstačný („αὐτάρκης“) za všech okolností*; 12 *být snižen i mít hojnost (přebytek). Ve všem a vždy jsem zasvěcen do tajemství toho, jak být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek.* 13 *(Toto) vše mohu v tom, který mi (neustále) dává sílu.*

„Já nemluvím z „ὀστέρησις“ – z nouze“ raduji se, že jste mi pomohli, ale není to proto, že bych na tom byl závislý...

„jsem totiž *naučen*“ (tento typ aoristu: lineární děj, který byl završen a je úplný) – tato soběstačnost je součástí Pavlovy křesťanské zkušenosti: být „αὐτάρκης“, to je opak odkázanosti

„αὐτάρκεια“ se takto výslovně objevuje pouze v tomto místě NZ...⁹

„Jsem naučen soběstačnosti (vnější i vnitřní); „Já to zvládám“, ale z vaší pomoci se (opět) raduji (viz v. 10). A této *autarchii* i tomuto druhu radosti jsem se naučil od toho, který mi dává sílu...”

Nikoli úzkost

Radost, ke které se Pavel v listu stále znovu vrací, měla navíc nahradit něco zcela odlišného. Situace Pavlova i situace Filipských nepochybně působila cosi, co i my dnes dobře známe. Zaznívá to ve výzvě 4:6 O nic nebud'ťe úzkostliví, ale ve všem oznamujte Bohu své žádosti v modlitbě a prosbě s děkováním.

V ČEPu jsme přivykli formulaci „netrapte se žádnou starostí“:

μεριμνάω, to be anxious; to be troubled with cares:

(1) in a good sense *care for, be concerned about* (1C 7.32); (2) in a bad sense *be anxious, be overly concerned about, be worried about* (PH 4.6); BW.

Když si konečně propojíme nitky do uceleného obrazu, představte si to prosím se mnou. Pavel pobývá v římském vězení – hodinu za hodinou, den za dnem. Nevím, co byste si mysleli a cítili vy, ale vím, co bych promýšlel a cítil já. Myslel bych na vězení. Na to, jak dlouho ještě? Co bude dnes a co bude zítra? A jak to skončí? A moje mysl by ochotně promýšlela negativní možnosti a souvislosti, které se odvíjejí od tohoto bezútěšného prostředí a vyhlídek.

Pavel však svým přátelům ve Filippi znovu a znovu poukazuje na jinou odezvu, jinou vnitřní reakci na neutěšené vnější podmínky: „Raduji se, a vy – kteří prožíváte podobné boje jako já, se také radujte. Naučil jsem se tomu od Pána a vy se tomu můžete naučit také“.

Proto ono pobývání myslí u čistých a dobrých věcí (ve vězení, možná před popravou). Dnešní psychologie odhalila teprve nedávno, že to jsou tzv. *sekundární* emoce, co nás nakonec přivede do deprese, nikoli ty primární. Napřed reagujeme na konkrétní situaci – strachem, smutkem, hněvem... a to je legitimní. Ale když je těchto emocí mnoho, když se opakují, může se rozběhnout cyklus negativních pocitů, myšlenek a představ, a ten nám nakonec způsobí úzkosti třeba i trvalé. To však lze zastavovat a zastavit, lze se tomu *odnaučit* a něčemu jinému se *naučit*. A toto zjevně ze zkušenosti znal také apoštol Pavel.

Pavlovo „radujte se v Pánu vždycky“ – to je sice postoj *duchovní*, avšak *naučený*. Na Pavla to „nespadlo“ najednou, po modlitbě, ale *naučil* se tomu. Troufnu si říci ještě více: setrvávat ve vězení, nevědět, zda z něj ještě vyjdu, a mít přitom pozitivní výhled – to je více, než naučený postoj, to je něco jako *psychospirituální technika*... Nepřijde to samo, naopak, samy přijdou pouze chmury ☹ – tohle se ve v přetrvávající tísní musí vědomě praktikovat, znovu a znovu. (Někdy si prostě 100x nebo 1000x musíme znovu vědomě říci „Já to zvládnu“). Pamatujme, že také filipští byli vystaveni útlaču opakovaně. Přicházelo to zas a znovu.

Vy i já víme, že i méně závažné okolnosti stačí v životě k tomu, abychom se cítili psychicky hodně nízko; zvláště, pokud se opakují nebo trvají. Vzpomínáte si, jak je to vyjádřeno v evangeliu?

Mat 6:34 (doslova) Nebud'ťe úzkostliví kvůli zítřku, neboť zítřek bude mít své vlastní úzkosti. Dnešek (každý den) má dostatek zlých věcí. Tady opět hovoří někdo, kdo rozumí životu, souhlasíte?

Stručně řečeno: na zítřejší zlé věci – pokud přijdou – bude dost času myslet zítra ☺

Metafora: Koho k branám?

Ve Fil 4:7 se nachází ještě jedno důležité odhalení. Představte si na chvíli sami sebe jako starověké město s hradbami a branami. U bran města stojí strážce, neboť není žádoucí, aby se kdokoli a cokoli dostal(o) dovnitř. Koho byste si přáli mít u bran jako stráž? Úzkost nám lže, protože se tváří jako strážce hradeb, jako cosi, co nás chrání. Když na něco budu stále myslet, pak mě to už přece nemůže zaskočit? Ve skutečnosti nás trvalé napětí před ničím nechrání; jako by se občané města rozhodli bát se každý den, aby je útok jednou nezaskočil.

4:7 A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit srdce a mysl každého z vás v Kristu Ježíši.

Skutečným *strážcem bran*, skutečným *ochráncem* je pokoj – přesně toto je zde vyjádřeno slovesem „φρουρέω“ – „střežit, chránit vojenskou gardou“. Pokoj Boží má *střežit* srdce i mysl (byť od Pána víme, že dnešek i zítřek přináší dostatek zlých věcí).

Závěrem

Myslím, že filipští museli kromě opakovaného útlačku a ohrožení snášet ještě cosi, co známe také: tu skutečnost, že svět, který je obklopuje, se řídí hodnotami zcela odlišnými od evangelia; že žije zcela jinak; že se jim jejich vlastní doba pod vládou římských císařů možná vůbec nelíbila; a že to nemohli změnit. Pavel jim však „nedal na vybranou“ ☺, když jim předával svůj duchovní postoj.

Naslouchám tomuto slovu spolu s vámi. Jsou chvíle, kdy potřebujeme ujištění o tom, že Pán od nás neočekává trvalou tíseň, že existuje jiný způsob prožívání, že je legitimní, a že se mu lze naučit.

Společně si tedy můžeme zapamatovat, že:

autarkeia, soběstačnost, je naučenou duchovní vlastností

radostnost je naučenou duchovní vlastností (ba psychospirituální technikou)

že k branám bezpečného města patří pokoj jako strážce

Bůh pokoje buď s vámi.

¹ Ilardi, Stephen S.: The Depression Cure, Ebury Publishing, 2009, kapitola 1.

² The Mindful Way through Depression, Guilford Press, 2007, str. 16.

³ The Depression Cure, chapter 1.

⁴ The Mindful Way, 15-16.

⁵ Oikia – v Pavlově použití obvykle „dům a jeho obyvatelé“.

⁶ Fee, Philipians, NICNT, Eerdmans, 1995, str. 2-7.

⁷ Fee, Philipians, NICNT, 27-32.

⁸ Fee, Philipians, NICNT, 405 a dále.

⁹ Vlastnost, vážená stoiky a kyniky; „nezávislý duch a svobodný výhled, typický pro moudrého člověka“; „člověk má být soběstačný ve všech věcech a má být schopen čelit silou své vůle moci veškerých okolností“. WBC k tomuto textu.

SPOLEČENSKÉ CENTRUM NABÍZÍ...

DUBEN 2012 V BAREVNÉ KAVÁRNĚ

2.4.	19:00	hudba	MARANATHA GOSPEL CHOIR Velikonoční koncert pražského gospelového sboru.
3.4.	17:00	hudba	HRANÍ KE KÁVĚ Roman Hampacher /guitar /
5.4.	19:00	cestopis	KALIFORNIE – Z CHODNÍKU SLÁVY DO ÚDOLÍ SMRTI Fotografie s vyprávěním Dagmar "Ziiny" Vižďové, Jakuba "Kubully" Voláka, Václava "Garfielda" Horáka.
10.4.	19:00	host	KDYŽ SI LIDE HRAJÍ NA BOHA Geneticky modifikované potraviny. Přednáší renomovaný chemik Prof. RNDr. Vladimír Král, DSc.
12.4.	16:30	děti	OŠKLIVÉ KÁČÁTKO Divadlo pro nejmenší. Hraje studio DAMÚZA. Vhodné pro děti od 2 let.
12.4.	19:00	film	PÁD TŘETÍ ŘÍŠE (Německo, Itálie, Rakousko, 2004) Válečná / historický / životopisný / 156 min.
17.4.	19:00	host	KDYŽ SI LIDE HRAJÍ NA BOHA Genetická modifikace organismů. Přednáší renomovaný chemik Prof. RNDr. Vladimír Král, DSc.
18.4.	10:00	děti	BABY CLUB Setkání nejmenších dětí (1-4 let) a jejich rodičů.
19.4.	18:00	hudba	TENSING Koncert „teenagerského“ souboru (YMCA – PRAHA).
19.4.	19:30	hudba	RAINBOW GOSPEL CHOIR Jarní koncert gospelového souboru.
23.4.	19:30	hudba	KONCERT Z RADOSTI Koncert žáků Moniky Šramlové Oberjmajerové.
24.4.	16:30	děti	KLUBÍČKO Setkání předškoláků a jejich rodičů.
24.4.	19:00	host	KDYŽ SI LIDE HRAJÍ NA BOHA Jak zlepšit kvalitu života. Přednáší renomovaný chemik Prof. RNDr. Vladimír Král, DSc.
26.4.	19:00	cestopis	KOTEKÁČI Z BALIEMU (Západní Papua) Fotografie s vyprávěním cestovatelky Saši Ryvolové o posledních kanibalech planety.

Pravidelný program:

GOSPEL – zkouška gospelového souboru
každou středu od 17:30

www.londynska30.cz

NABÍDKA HUDEBNÍCH KURZŮ

Srdečně vás zveme do krásného prostředí augustiniánského kláštera, kde se koná již 5. ročník Letní hudebních kurzů v Domažlicích. Naše kurzy jsou určeny studentům konzervatoří a vysokých škol, učitelům ZUŠ, nadaným žákům ZUŠ starším 15 let, i těm nejmladším s doprovodem rodičů a všem, kteří si rádi zahrají.

Konkrétní informace naleznete na www.hudebnikurzy.cz Vzhledem k omezené kapacitě kurzu (25 míst) budou přihlášky přijímány podle data odeslání přihlášky a zaplacení zálohy. Těšíme se na vás!

LETNÍ HUDEBNÍ KURZY

DOMAŽLICE

| 21. - 29.7. 2012

HOUSLE | KLAVÍR | FAGOT

Jana Vonášková Nováková | Petr Novák | Václav Vonášek

www.hudebnikurzy.cz

PSYCHOSOCIÁLNÍ KONFERENCE

Teologický seminář a Oddělení výchovy CASD
vás zvou na Psychosociální konferenci 2012
s tématem

KRIZE

STRAŠIDLO, NEBO VÝZVA?

Praha, Londýnská 30
29. 4. 2012 od 9.30 hod.

Co je to krize?

PhDr. J. Slowík, Ph.D.

*Prožívání a dopady
životních krizí*

Vítězslav Vurst, B.Th.

*Svépomoc
a odborná pomoc
v krizi*

Mgr. M. Bubeník

*Řešení sociálních
dopadů krize*

Mgr. Bc. D. Hrdinka, B.Th.

*Možnosti a limity
řešení krizí*

PhDr. J. Bauer, Ph.D.

*Duchovní rozměr
zvládání krizí*

Mgr. J. Hrdinka, Ph.D.

Informace na:

<http://www.tscasd.cz>

<http://vychova.casd.cz>

Přihlašujte se na <http://www.tscasd.cz/konference-prihlaska.php>

„KRIZE – STRAŠIDLO, NEBO VÝZVA?“

PSYCHOSOCIÁLNÍ KONFERENCE 2012

Teologický seminář CASD a Oddělení výchovy CASD Vás zvou na třetí ročník Psychosociální konference zaměřené na aktuální téma: **Krize v životě člověka.**

Konference je určena zejména pro Vás sborové pracovníky a laiky, kteří ve Své službě využijete znalosti a dovednosti ze sociální práce, psychologie, pastorace a diakonie. Konference Vám má pomoci porozumět typům, příčinám a dopadům krizí, a také mechanismům jejich zvládání.

Všichni, kdo pracujete v některé z pomáhajících profesí, budete mít příležitost se setkat a podělit o své zkušenosti v diskusích během odpoledního workshopu.

Jste zváni i Vy, kdo ve svém životě řešíte nějakou krizi. Probíraná témata Vám poskytnou lepší orientaci v problematice a pomohou Vám uvědomit si, co můžete zvládnout sami, co s využitím podpory blízkých, kde je třeba odborné pomoci a co vlastně profesionálové nabízí.

Konference je také vhodnou příležitostí poznat sociálně pastorační obor Teologického semináře pro Vás, kteří o studiu takového oboru uvažujete.

Termín a místo konání konference:

Akce proběhne v neděli 29. dubna 2012 v modlitebně sboru CASD na Vinohradech (Londýnská 30, Praha 2). Začátek je v 9:30 a ukončení 16:30.

Témata jednotlivých příspěvků a přednášející:

Dopoledne

1. příspěvek: Uvedení do tématu – Co je to krize? – PhDr. Josef Slowík, Ph.D.
2. příspěvek: Prožívání a dopady životních krizí – Vítězslav Vurst, B.Th.
3. příspěvek: Svépomoc a odborná pomoc ve zvládání krizí – Mgr. Miroslav Bubeník
4. příspěvek: Řešení sociálních dopadů krizí – Mgr. Bc. Daniel Hrdinka, B.Th.
5. příspěvek: Možnosti a limity řešení krizových stavů v duševním životě člověka – PhDr. Jiří Bauer, Ph.D.
6. příspěvek: Duchovní rozměr zvládání krizí – PhDr. Josef Hrdinka, Ph.D.

Odpoledne

1. Představení pastoračně sociálního oboru TS
2. Workshop – pracovní dílna ve třech skupinách s následným shrnutím a sdílením zkušeností

Přihlášení a registrace

Zájemci, prosím, hlase se prostřednictvím online přihlášky na <http://www.tscasd.cz/konference-prihlaska.php>, a to nejpozději do pátku 20. 4. 2012. Všichni přihlášení budou mít zajištěnou stravu.

Případné dotazy týkající se průběhu a tématu konference směřujte na br. Daniela Hrdinku daniel.hrdinka@gmail.com

NAROZENINY

Narozeniny v následujícím týdnu oslaví:

Chaunová Iva	21. 4.
Krejzová Jiřina	18. 4.
Martásek Samuel	17. 4.

Blahopřejeme!

Služba žen v Českém sdružení Církve adventistů s.d. Vás srdečně zve na setkání

BETANIE PRAHA 2012

v sobotu 19. května v modlitebně v Praze na Smíchově

přednášet bude **Gabriele Stangl, teoložka a psychoterapeutka z adventistické nemocnice Waldfriede v Berlíně** - tlumočí Vratislava Bilová

téma dopoledního kázání 10.45 hod. **O radosti v životě křesťana**

odpolední seminář od 14 hod. na téma **Jak je i pro věřícího člověka důležité vyrovnat se s minulostí**

po odpoledním semináři možnost osobních konzultací s psychoterapeutkou, kázání i odpolední seminář budou jistě obohacením pro sestry a bratry i pro naše známé a přátele

další informace: P. Šustková, tel. 734 360 731 nebo psustkova @ casd.cz

těšíme se na setkání s Vámi

Byl založen **Fond naléhavé pomoci**. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Sbor PRAHA VINOHRADY – kontakty:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU	B. Špinar ml.	602 359 095
STARŠÍ SBORU pro mládež	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	M. Fuková	722 443 492
KAZATEL SBORU VINOHRADY	R. Jonczy	739 345 670

Informace o zpravodaji:

Prosíme všechny, kteří mohou nebo chtějí čímkoliv do zpravodaje přispět, aby zasílali svůj příspěvek na adresu: vinohradsky.zpravodaj@email.cz a to vždy do STŘEDY. Na uvedenou e-mailovou adresu můžete zasílat žádosti o zasílání zpravodaje elektronickou poštou.

www.casd.cz/praha-vinohrady, vinohradsky.zpravodaj@email.cz